



საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბოლოქანქარა

ბოლოქანქარა, წყალწყალა, მასიქელა, მზენვია, ბზენვია და სხვ. (*Motacilla*), ფრინველთა გვარი ბელურასნაირთა რიგისა.

სხეულის სიგრძეა 16,5 – 18 სმ, აქვთ გრძელი მოძრავი ბოლო (აქედან ერთ-ერთი ქართ. სახელწ.), თეთრი ან ყვითელი, რუხთან და შავთან შეხამებული შეფერილობა. გვარი მოიცავს 11 სახეობას, რეზიკ გავრცელებულია ევრაზიასა და აფრიკაში. წყლის მოყვარული ფრინველებია (აქედან მეორე ქართ. სახელწ.). გვხვდებიან ნოტიო მდელოებზე, ჭაობებთან, მდ-ების, ტბების, ნაკადულების პირას როგორც დაბლობზე, ისე მთაში. ხშირად არიან ადამიანის სამოსახლოზე.

ბუდობენ აპრილ-მაისში მიწაზე, კლდის ნაპრალებში, ქვებქვეშ, შენობებზე, ხის ფულუროებში; დებენ 4 – 6 კვერცხს, ინკუბაცია გრძელდება 2 კვირამდე, იკვებებიან მწერებითა და წვრილი უხერხემლოებით. საქართველოში ბუდობს ბ-ს 3 სახეობა: თეთრი ბ. (*M. alba*), მთის ბ. (*M. cinerea*) და შედარებით მოკლებოლოიანი ყვითელი ბ. (*M. cinerea*).

საინტერესოა ბოლოს აქნევ-დაქნევასთან დაკავშირებული სახელი „მასიქელა“ („მასი“ ს.-ს. ორბელიანის მიხედვით – წამის მესამოცედია).

რ. ჟორდანი
